

nye Koge Bidragspligt i nærmere bestemt Udstrækning og i bestemt Forhold til Vedligeholdelsesudgifterne ved de ældre Anlæg, i hvis Bevarelse de er medinteresserede.

I § 2, 2det Stykke, foreslaas fastsat samme Fortrinsret og samme Udpantningsret for Bidrag til de ældre Anlæg, som i Henhold til § 6 i Loven af 18. April 1925 er gældende for Bidrag til de nye Afvandingsanlæg. Det fastslaas derhos udtrykkeligt, at Fortrinnsretten er som for kommunale Ejendomsskatter, jfr. § 12 i Lov af 10. April 1874 om Diger.

Til § 3.

Det maa forudses, at der ved et saa betydeligt Anlæg som det her omhandlede i Tidens Løb kan opstaa en Række Spørgsmaal, t. Eks. Erhvervelse af nye Arealer m. v., som man ikke i Øjeblikket kan have Overblik over.

Det foreslaas derfor, at der, naar tilstrækkelig Anledning foreligger, kan ske Revision af Partsfordelingerne. Man har anset det for naturligt at overlade til Afvandingskommissionen, eventuelt et af samme nedsat mindre Udvalg blandt dets Medlemmer, at træffe Afgørelse med Hensyn til de Spørgsmaal, der maatte opstaa, saaledes at man kan drage Fordel af den Erfaring, som Kommissionen er i Besiddelse af. Da det imidlertid maa anses for formaalstjenligt at kunne træffe nærmere Bestemmelse om den fremtidig mest praktiske Ordning, naar den nu foreslaede Ordning har virket nogen Tid i Praksis, og da endvidere de nuværende Medlemmer af Kommissionen efterhaanden ikke kan paaregnes at kunne deltage mere i Arbejdet paa Grund af Alder, foreslaas det at bemyndige Ministeren for Landbrug og Fiskeri til at tage Spørgsmaalet op til Revision 10 Aar efter Lovens Stadfæstelse.

Til § 4.

En Omformning af Digelagets historisk bestemte Organisation vilde efter Anlæggets Fuldførelse muligvis være rimelig, men imod Digebestyrelsens eenstemmige Ønske findes der dog ikke Anledning til at tage dette Spørgsmaal op paa nuværende Tidspunkt. Lovforslagets § 4, 2det Stykke, giver imidlertid Adgang til eventuel senere Ændring. Det maa anses for hensigtsmæssigt udtrykkeligt at fastslaa, at Tilsynet med Digelagets Administration for

hele Anlæggets Vedkommende føres af Tønder Amtsraad, bortset fra den i § 8 i Loven af 1925 foreskrevne tekniske Kontrol, der henhører under Ministeriet for Landbrug og Fiskeri, for saa vidt angaar de nye Anlæg med Undtagelse af Havdiget fra Højer til Emmerlev, der ligesom Havdiget fra Højer til den dansk-tyske Grænse, Slusen i Havdiget ved Højer m. v. og Diget ved Snurom m. v. henhører under Ministeriet for offentlige Arbejders Tilsyn.

Til § 5.

Omend det efter Tinglysningslovens § 4, jfr. Lov Nr. 137 af 18. April 1925 § 6, næppe er fornødent, maa det dog anses for formaalstjenligt og i Overensstemmelse med Dige- og Vandløbslovgivningen, at de paa Ejendommene hvilende Bidrag til Afvandings- og Digeanlæggene m. v. tinglyses, hvorfor der i § 5 foreslaas fastsat Tinglysningsbestemmelser svarende til nævnte Lovgivning.

Til §§ 6 og 7.

Det foreslaas efter Omstændighederne, at Afgifter til det offentlige i Anledning af Tinglysningen bortfalder. Med Hensyn til de enkelte Ejendommers Bidrag maa det anses for rettest, at Opkrævningen sker gennem Amtstuen i Overensstemmelse med Reglerne i § 12 i Lov af 10. April 1874 om Diger og § 4 i Lov af 2. Juni 1917 om Tillæg til Lov om Vands Afledning m. m. Det fastslaas derhos, at Dige- og Vandløbslovgivningen, der er indført i Sønderjylland henholdsvis ved Lov Nr. 509 af 5. December 1921 og Lov Nr. 333 af 28. Juni 1920, iøvrigt kommer til Anvendelse med de Ændringer, der følger af Lovgivningen vedrørende Afvandingen af Marsken ved Tønder, idet § 6 i Lov Nr. 333 af 28. Juni 1920 ophæves.

Til § 9.

Det maa anses for rimeligt, at Amtsrepartitionsfonden afholder Udgifterne ved Trykning af Digelagets Vedtægter m. v., jfr. § 9 i Lov Nr. 53 af 10. April 1874 om Diger.

Under Hensyn til de betydelige Udgifter, der i det hele paahviler Digelaget og Amtsrepartitionsfonden, har man ment det forsvarligt, at Ministeriet, der efter Forslagets § 1 udsteder Regulativet, afholder de med Trykningen af dette forbundne Udgifter.